

Akut Pyelonefrit Tedavisinde In Vitro Antibiyotik Direnci

IN VITRO ANTIBIOTIC RESISTANCE IN THE TREATMENT OF ACUTE PYELONEPHRITIS

Nuran ESEN¹, Aykut KEFİ², Bora İRER², Ayrız Tuba GÜNDÜZ¹, İlhan ÇELEBİ², Zeynep GÜLAY¹

¹Dokuz Eylül Üniversitesi Tip Fakültesi, Mikrobiyoloji ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı

²Dokuz Eylül Üniversitesi Tip Fakültesi, Uroloji Anabilim Dalı

ÖZET

Amaç: Akut pyelonefrit (APN) ön tanısıyla empirik antibiyotik tedavisi başlayan hastalarda; in vitro antibiyotik direnci ile diabetes mellitus (DM) gibi sistemik hastalıklar ve altta yatan üriner sistem patolojileri arasındaki ilişkinin araştırılması planlandı.

Gereç ve yöntem: Ocak 1999 - Nisan 2002 tarihleri arasında APN tanısı ile Dokuz Eylül Üniversitesi Tip Fakültesi Uroloji servisine yatırılan 47 hasta çalışmaya alındı. İtrat kültürlerinde üreme saptanan hastalarda; ürolitiazis, urogenital anomaliler ve DM sorulandı. Hastaların cinsiyetleri de göz önüne alınarak, ek patoloji varlığıyla in vitro antibiyotik direnci arasındaki ilişki araştırıldı.

Bulgular: Hastaların %38'inde itrat kültüründe üreme saptandı. Üreme olan hastaların %83'ünde *Escherichia coli*, %17'sinde ise *Klebsiella pneumoniae* ve *Pseudomonas aeruginosa*'nın etken olduğu belirlendi. Hastaların %33'ünde DM, %56'sında ise radyolojik görüntüleme yöntemiyle üriner sistem patolojisi saptandı. Erkek hastaların %83'te, kadın hastaların ise %42'sinde patoloji gözlendi. *E. coli* içeren hastaların %47'sinde kotrimoksazol, %20'sinde gentamisin, %7'sinde siprofloksasin direnci saptandı. Kotrimoksazol direnci belirlenen grupta, kadın hastalarla ek patolojide rastlanmadıken, erkek hastalarda en az bir patoloji saptandı.

Sonuç: APN tanısı alan hastaların empirik tedavisinde ilk seçenek olarak siprofloksasin kullanımı önerilmektedir. Erkek hastalarda üriner sistem patolojisi varlığı ve antibiyotik tedavisine direnç, kadın hastalardan sık gözlemediğinden, bu grupta pyelonefrite yol açabilecek patolojiler detaylı araştırılması önemlidir.

Anahtar sözcükler: Akut pyelonefrit, *Escherichia coli*, siprofloksasin, kotrimoksazol, Diabetes Mellitus

SUMMARY

Objective: In this study, the relationship between in vitro antibiotic resistance and underlying pathologies such as diabetes mellitus (DM) or urinary system pathologies was investigated in patients with the diagnosis of acute pyelonephritis (APN).

Materials and method: From January 1999 to April 2002, forty-seven patients who were admitted to Dokuz Eylül University, Medical Faculty, Urology clinic with the diagnosis of APN were included in this study. The underlying pathologies such as urolithiasis, urogenital anomalies and DM were investigated in patients whose urine cultures were positive. The possible correlation between the underlying pathologies, the gender in culture positive patients and in vitro antibiotic susceptibility test results of the isolates from urine cultures were evaluated.

Results: Urine cultures were positive in 38% of patients. From the urine culture positive samples 83% was *Escherichia coli*, 17% was *Klebsiella pneumoniae* and *Pseudomonas aeruginosa*. DM was recognized in 33% of patients. Urinary tract system

pathologies were detected in 56% of the study group, 83% of the male and 42% of the female patients. Resistance to cotrimoxazole, gentamicin and ciprofloxacin of *E. coli* isolates were 47%, 20% and 7% respectively. While the female patients had no pathology, all of the male patients had urinary system pathologies whose isolates were resistant to cotrimoxazole.

Conclusion: Ciprofloxacin should be recommended as the first choice of empirical antibiotic treatment of APN. Since urinary system pathologies and antibiotic resistances were observed more often in male patients, it is suggested to investigate underlying pathologies.

Key words: Acute pyelonephritis, *Escherichia coli*, ciprofloxacin, cotrimoxazole, Diabetes Mellitus

Üriner sistem; böbrek ve perinefrik fasyadan başlayarak eksternal uretral meatusa kadar uzanmaktadır. Üriner sistem enfeksiyonları erkeklerde oranla kadınlarda daha sık görülmektedir. Kadınların yaklaşık yarısının hıyarlarının bir bölümünde üriner sistem enfeksiyon öyküsü bulunmaktadır (1,2). Akut pyelonefrit (APN); yüksek ateş, şiddetli lomber hassasiyet ve pyuri ile sevreden böbrek parankiminin ve toplayıcı sistemin bakteriyel enfeksiyonudur. Kolaylaştırıcı faktörler arasında cinsiyetin kadın olması, üriner sistem anomalileri, uretral katerizerazyon, üriner sistem taş hastalığı, diabetes mellitus ve gebelik varlığı önemlidir (3). Böbrek enfeksiyonu daha çok alt üriner sisteminde asendant yolla, nadiren hematojen ve lenfatik yolla olmaktadır. Erkeklere sıklıkla Gram olumsuz bakterilerdir. En sık *Escherichia coli* olmak üzere *Enterobacter*, *Klebsiella* ve *Proteus* türleri ve *Staphylococcus saprophyticus* enfeksiyonu yol açmaktadır (4). Hastalar; yüksek ateş, tek veya çift taraflı lomber hassasiyet, dizüri, pollakürü, aniden idrarı sıkışma gibi semptomlar ile başvurmaktadır. Laboratuvarında, lökositoz ve eritrosit sedimentasyon hızında artış gibi genel infeksiyon bulguları yanı sıra pyuri ve hematuri saptanabilmektedir. İdrar kültüründe milyrede 100.000 koloniden fazla üreme, anamli olmakla birlikte her zaman saptanamayabilmektedir.

Hastalığın tedavisinde yatak istiraheti, oral ya da parenteral hidrasyon, kültür ve invirro duyarlılık test sonucuna göre veya empirik antibiyotik tedavisi uygulanmaktadır. Basit veya alta yatan nedene bağlı komplike enfeksiyon ayrimının yapılması, APN tedavisinde seçilecek antibiyotik açısından da gerekmektedir.

APN ön tanısı ile Uroloji kliniğine yatırılanlar tedavi verilen ve idrar kültüründe üreme saptanan

bastaların oluşturduğu çalışma grubunda; alita yatan üriner sistem patolojisi, Diabetes Mellitus (DM) varlığı, cinsiyet ve duyarlılık test sonuçları arasındaki ilişki araştırıldı.

GEREÇ VE YÖNTEM

Çalışma grubu, Ocak 1999-Nisan 2002 tarihleri arasında, yan ağrısı, yüksek ateş ve pyuri ile APN ön tanısı alarak uroloji kliniğine yatar olan 47 hastadan oluştu. Hastalara başlanan empirik antibiotik tedavileri, idrar kültürlerinde üreyen bakterilerin in vitro duyarlılık testlerine göre düzenlenendi. Bu hastaların idrar kültürlerinde üreyen bakteriler ve National Committee for Clinical Laboratory standartlarına (NCCLS) göre disk diffüzyon yöntemiyle cotrimoksazol ve siprofloxasine duyarlılıklar belirlendi (5). Hastalar ek üriner sistem patolojileri açısından radyolojik görüntüleme yöntemleri ile değerlendirildi. DM gibi ek sistemik hastalıklar, geçirilmiş taş hastalığı sorulandı. Ateşsiz 48 saatı tanımlayan hastalar, oral antibiyotik tedavisi ile tabure edildi. İdrar kültürlerinde üreme saptanan hastaların, cinsiyet, ürolitiazis, ürogenital anomalileri, DM gibi ek patolojilerin, antibiyotik dirençleri ile ilişkisi değerlendirildi.

BULGULAR

Hastaların 35'i kadın, 12'si erkektir. Tüm hastalarda ateş yükseliği, lökositoz, pyuri ve lomber hassasiyet saptandı. İdrar kültüründe üreme saptanan 18 hastanın %83'ünde *E. coli*, %17'sinde ise *K. pneumoniae* ve *P. aeruginosa* etken olarak saptandı. Üreme saptanan hastaların %33'ü erkek, %67'si kadındır. İdrar kültüründe üreme olan 18 hastanın 10'unda (%56) radyolojik görüntüleme yöntemiyle üriner sistem patolojisi, 6'sında (%33) DM saptandı. *E. coli* dışında bakteri üremesi

olan hastaların tümünde üriner sistem patolojisi saplandı. İdrar kültüründen üreme saptanan erkek hastaların %83'ünde ve kadın hastaların ise %42'sinde üriner sistem patolojisi gözlandı. İdrar kültürlerinde *E. coli* üreven hastaların yapılan invitro duyarlılık test sonuçlarına göre %47 kottimoksazol, %20 gentamisin, %7 siprofloksasin direnci gözlandı.

TARTIŞMA

Amerika Birleşik Devletelerinde çoğuluğu kadın olmak üzere yılda 250.000 yeni akut pyelonefrit olgusu görülmektedir (6). Akut pyelonefrit tanısında; ateş yüksekliği, üşüme-tirreme, yan ağrısı, kostavertbral ağrı hassaslığı gibi klinik bulgular yanında, lökositoz, eritrosit sedimentasyon hızında artış, pyuri, bakteriteri, ve idrar kültüründeki üreme gibi laboratuvar bulguları da yer almaktadır. Çalışmamızda akut pyelonefrit ön tanısı, yan ağrısı, ateş yüksekliği, pyuri ve lökositoz ile konuldu. Çalışmada yet alıcı hastaların en sık başvurunu nedeni ateş yüksekliği ve yan ağrısıydı.

Akut pyelonefrit olgularının %80'inde etken *E. coli* olmaktadır, *Proteus mirabilis*, *Klebsiella pneumoniae*, *Staphylococcus saprophyticus*, *Staphylococcus epidermidis* de enfeksiyonlara neden olmaktadır (7,8). Çalışmamızda da bu bulgularla paralel olarak idrar kültüründeki üremesi olan hastaların %83'ünde etken olarak *E. coli*, %17'sinde ise *K. pneumoniae* ve *P. aeruginosa* saptandı.

Wagenlehner ve ark. (9) 1994-2000 yılları arasında idrar yolları enfeksiyonu olan ve hastanede yatan hastalarda üropatojenlerin antibiyotik dirençlerini ayrıntınlı olarak, 2000 yılında izole edilen *E. coli*, *Klebsiella* ve *Pseudomonas* susurlarında siprofloksasine direnç sırasıyla; %10,3, %1,9, %11,6, kottimoksazole direnç sırasıyla; %25,1, %3,7, %26,2, gentamisine direnç sırasıyla; %3,7, %3,8, %6,4 olarak saptanmışlardır. Çalışmamızda idrar kültüründeki üreyen *E. coli* izolalarının %47'sinde kottimoksazol, %20'sinde gentamisin, %7'sinde ise siprofloksasin direnci saplandı. İki çalışma sonuçları karşılaştırıldığında *E. coli*'nin gentamisine ve siprofloksasine direnci oranlarının kottimoksazole göre daha düşük olduğu gözlandı. Bu nedenle akut kompleks olmayan pyelonefritli hastalarda idrar kültür ve duyarlılık sonucu akıncıya kadar empirik tedavi olarak gen-

tamisin veya siprofloksasinin seçilebileceği düşünülmektedir. Talan ve arkadaşlarının çalışmada da akut kompleks olmayan pyelonefritli hastalarda empirik olarak siprofloksasin tedavisinin, kottimoksazol tedavisine üstün olduğu bulunmuştur (10).

Çalışmamızda idrar kültüründeki üreme saptanan hastaların %33'ünde DM belirlendi. *E. coli* dışında üremesi olan hastaların tümünde radyolojik görüntüleme yöntemleri ile üriner sistem patolojisi saptandı. İdrar kültüründeki üreme olan erkek hastaların %83'ünde ve kadın hastaların %42'sinde üropatoloji gözlandı. Nickel ve ark. (11) çalışmalarında akut pyelonefritli hastaları kompleks ve kompleks olmayan olmak üzere iki grupta incelemişler, kompleks olmayan akut pyelonefritli hastalara empirik olarak florokinolon tedavisi başlamışlar. Kompleks akut pyelonefritli hastaların ise hastaneye yatırılarak ve invitro duyarlılık test sonuçlarını göre geniş spektrumlu antibiyotik başlaması ve alıcı yatan nedene yönelik perkütan nefrostomi kateteri, ya da cerrahi girişimin planlanması gerektiğini belirtmişlerdir.

Akut pyelonefrit; ürogenital sistem anatomisi nedeniyle kadınlarında daha sık görülmektedir (12). Çalışmamızdaki hastaların %67'si kadın, %33'ü erkekti. İdrar kültüründeki üreme belirlenen erkek hastaların %83'ünde, kadın hastaların ise %42'sinde üropatoloji gözlandı. Kottimoksazol direnci olan erkek hastalarda ek üropatoloji mevcutken, kadın hastalarda saptanmadı. Erkeklerde kadınlara göre idrar yolları enfeksiyonu gelişmesini daha zor olduğundan erkek hastalarda kompleks akut pyelonefrit düşünülmeli, alıcı yatan üropatoloji araştırılmalı, idrar kültüründeki üreyen mikroorganizmanın invitro duyarlılık testi yapılarak uygun antibiyotik tedavisi başlanmalıdır.

KAYNAKLAR

1. Barnett BJ, Stephens DS. Urinary tract infection: An overview. Am J Med Sci 1997; 314:245-249.
2. Schulte HJ, McCaffrey LA, Keys TF, Nobrega PT. Acute cystitis: a prospective study of laboratory tests and duration of therapy. Mayo Clin Proc 1984; 59:391-397.
3. Ronald AR, Harding GK. Complicated urinary tract infections. Infect Dis Clin North Am 1997; 11:583-592.

4. Rubin EH, Shapiro ED, Androsoff AM et al. Evaluation of new anti-infective drugs for the treatment of urinary tract infection. Infectious Diseases Society of America and the Food and Drug Administration. Clin Infect Dis 1992; 15:216-227.
5. National Committee for Clinical Laboratory Standards. Development of in vitro susceptibility testing criteria and quality control parameters: approved guideline M23-A. National Committee for Clinical Laboratory Standards, Villanova, PA, 1997.
6. Bergeron MG. Treatment of pyelonephritis in adults. Med Clin North Am 1995; 79:619-649.
7. Stamm WE, Mc Kevitt M, and Counts GW. Acute renal infection in women: treatment with trimethoprim-sulfamethoxazole or ampicillin for two or six weeks. A randomized trial. Ann Intern Med 1987; 106:341-345.
8. Bailey RR. Duration of antimicrobial treatment and use of drug combinations for the treatment of uncomplicated acute pyelonephritis. Infection 1994; 22: 50-52.
9. Wagenlehner EM, Niemerz A et al. Spectrum and antibiotic resistance of uropathogens from hospitalized patients with urinary tract infections: 1994-2000. Int J Antimicrob Agents 2002;19:557-564,
10. Talan DA, Stamm WE, Hooton TM et al. Comparison of ciprofloxacin (7 days) and trimethoprim-sulfamethoxazole (14 days) for acute uncomplicated pyelonephritis in women: a randomized trial. JAMA 2000; 283: 1583-1590.
11. Nickel JC. The management of acute pyelonephritis in adults. Can J Urol 2001; 29-38.
12. Valiquette L. Urinary tract infections in women. Can J Urol 2001; 8: 6-12.